

แนวทางการขอรับคืนค่าภาคหลวงแร่สำหรับผู้ไ้แร่ภายในประเทศเพื่อพลังงาน

การขอรับคืนค่าภาคหลวงแร่สำหรับผู้ไ้แร่ภายในประเทศเพื่อพลังงานต้องเป็นไปตามกฎหมาย กฎกระทรวง และระเบียบปฏิบัติที่ได้กำหนดไว้

ปัจจุบัน กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เป็นหน่วยงานที่ได้ปรับบทบาทภารกิจภายใต้กรอบพัฒนาระบบราชการในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม โดยมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2510 กฎกระทรวง และระเบียบเกี่ยวกับแร่ ดังนั้น ชื่อของส่วนราชการที่รับผิดชอบตามกฎหมาย และระเบียบเกี่ยวกับแร่ จึงต้องปรับเปลี่ยนไปให้สอดคล้องตามพระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 พ.ศ. 2545 มาตรา 93 (1) ที่บัญญัติให้แก้ไขคำว่า “กรมทรัพยากรธรณี” เป็น “กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่” คำว่า “อธิบดีกรมทรัพยากรธรณี” เป็น “อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่” และคำว่า “ทรัพยากรธรณีประจำท้องที่” เป็น “เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่”

กฎกระทรวง ประกาศ และระเบียบดังต่อไปนี้ จึงจัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติสำหรับผู้ไ้แร่ภายในประเทศเพื่อพลังงานเท่านั้น

1. กฎกระทรวง ฉบับที่ ๖๐ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแร่ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒ และมาตรา ๑๒๗ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ผู้ไ้แร่ซึ่งได้นำแร่ไปใช้ภายในประเทศเพื่ออุตสาหกรรม อันมิใช่อุตสาหกรรมตามประเภทที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษาว่าไม่อาจขอคืนค่าภาคหลวงแร่ได้ หรือผู้ไ้แร่ซึ่งได้นำแร่ไปใช้ภายในประเทศเพื่อพลังงานที่ประสงค์จะขอคืนค่าภาคหลวงแร่ ยื่นคำขอจดทะเบียนเป็นผู้ไ้แร่ภายในประเทศเพื่ออุตสาหกรรมหรือเพื่อพลังงานตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

(ปัจจุบัน ผู้ไ้แร่ซึ่งได้นำแร่ไปใช้ภายในประเทศเพื่อพลังงานเท่านั้นที่มีสิทธิขอคืนค่าภาคหลวงแร่ได้ เนื่องจาก รัฐมนตรีได้ออกประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดประเภทอุตสาหกรรมที่ผู้ไ้แร่ไม่อาจขอคืนค่าภาคหลวงแร่ตามมาตรา ๑๒๗ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ ได้ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๒๘ และลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๓๙ กำหนดให้อุตสาหกรรมทุกประเภทเป็นอุตสาหกรรมที่ผู้ไ้แร่ภายในประเทศไม่อาจขอคืนค่าภาคหลวงแร่ได้)

ข้อ ๒ ก่อนยื่นคำขอคืนค่าภาคหลวงแร่ ให้ผู้ใช้แร่ซึ่งได้รับการจดทะเบียนตามข้อ ๑ ยื่นรายการแสดงปริมาณการใช้แร่ของตนต่อ**เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้อง**ที่มีการใช้แร่นั้น ในกรณีที่เป็นการใช้แร่เพื่ออุตสาหกรรม ให้แสดงปริมาณการใช้แร่ แยกตามกรรมวิธีการผลิตสินค้าแต่ละประเภท

ข้อ ๓ ให้ผู้ใช้แร่ที่ประสงค์จะขอคืนค่าภาคหลวงแร่ยื่นคำขอ พร้อมด้วยหลักฐานต่อ**เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้อง**ที่มีการใช้แร่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน
- (๒) ใบเสร็จรับเงินชำระค่าภาคหลวงแร่ หรือหลักฐานอื่นที่แสดงว่าแร่นั้นได้ชำระค่าภาคหลวงแร่แล้ว
- (๓) แบบแสดงรายการการค้าที่เจ้าพนักงานประเมินของกรมสรรพากรรับรองว่าแสดงรายการไว้ถูกต้อง
- (๔) บัญชีแสดงปริมาณสินค้าที่ผลิตได้และปริมาณสินค้าคงเหลือในแต่ละปี
- (๕) หลักฐานการจำหน่ายสินค้าซึ่งผลิตจากแร่ที่ขอคืนค่าภาคหลวงแร่
- (๖) หลักฐานแสดงปริมาณแร่ที่โรงงานรับไว้ใช้เพื่ออุตสาหกรรม หรือเพื่อพลังงานและปริมาณแร่คงเหลือ
- (๗) ใบขนสินค้าขาออกที่กรมศุลกากรรับรอง (ถ้ามี)
- (๘) หลักฐานการขอคืนค่าภาคหลวงแร่ครั้งก่อน (ถ้ามี)

ข้อ ๔ ให้คืนค่าภาคหลวงแร่ในอัตราดังต่อไปนี้

- (๑) ร้อยละยี่สิบห้าของค่าภาคหลวงแร่ที่ได้ชำระไว้แล้ว
- (๒) ร้อยละห้าสิบของค่าภาคหลวงแร่ต่อบุคคลที่ได้ชำระไว้แล้ว เฉพาะแร่ดิบๆ ที่ได้ใช้ในระหว่างที่พระราชกฤษฎีกาให้ใช้บังคับบทบัญญัติหมวด ๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมแร่ดิบๆ พ.ศ. ๒๕๑๔ ใช้บังคับ

ข้อ ๕ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๒๘ เป็นต้นไป ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๘ โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ประกาศราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๑๗๓ วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๒๘

2. ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมเรื่อง กำหนดประเภทอุตสาหกรรมที่ผู้ใช้แร่ไม่อาจขอคืนค่าภาคหลวงแร่ตามมาตรา ๑๒๗ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ ได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒๗ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมกำหนดให้อุตสาหกรรมประเภทการแต่งแร่และการถลุงสินแร่ ให้เป็นโลหะเป็นอุตสาหกรรมที่ผู้ใช้แร่ภายในประเทศไม่อาจขอคืนค่าภาคหลวงแร่ได้

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๒๘ เป็นต้นไป ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๒๘ โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ประกาศราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๑๗๓ วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๒๘

3. ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมเรื่อง กำหนดประเภทอุตสาหกรรมที่ผู้ใช้แร่ไม่อาจขุดค้น ค่าภาคหลวงแร่ตามมาตรา ๑๒๗ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ ได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒๗ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

๑. ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดประเภทอุตสาหกรรมที่ผู้ใช้แร่ไม่อาจขุดค้นค่าภาคหลวงแร่ตามมาตรา ๑๒๗ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๒๘ ได้

๒. กำหนดให้อุตสาหกรรมทุกประเภทเป็นอุตสาหกรรมที่ผู้ใช้แร่ภายในประเทศไม่อาจขุดค้นค่าภาคหลวงแร่ได้

ทั้งนี้ นับแต่วันถัดจากวันประกาศราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๓๙ โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม
ประกาศราชกิจจานุเบกษา ฉบับทั่วไป เล่ม ๑๑๓ ตอนพิเศษ ๑๖ ง. วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๓๙

4. ระเบียบว่าด้วยการดำเนินการเกี่ยวกับการขอคืนค่าภาคหลวงแร่ พ.ศ. ๒๕๒๘

ตามมาตรา ๑๒๗ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๘ และกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖๐ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ และประกาศฉบับลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๒๘ เรื่องกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจดทะเบียนเป็นผู้ใช้แร่ภายในประเทศเพื่ออุตสาหกรรมหรือเพื่อพลังงาน ได้วางระเบียบว่าด้วยการดำเนินการเกี่ยวกับการขอรับคืนค่าภาคหลวงแร่ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบว่าด้วยการดำเนินการเกี่ยวกับการขอรับคืนค่าภาคหลวงแร่ พ.ศ. ๒๕๒๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๑ เดือนพฤศจิกายน ๒๕๒๘ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ เมื่อผู้ขอรื้อนคำขอจดทะเบียนเป็นผู้ใช้แร่เพื่ออุตสาหกรรมหรือเพื่อพลังงาน ให้เจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมายจาก **ผู้อำนวยการสำนักงานการผลิตและจัดเก็บรายได้** ตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ขอ หลักฐานเอกสาร ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามที่ประกาศกำหนด เมื่อตรวจสอบถูกต้องแล้วให้รับคำขอ

ข้อ ๔ เมื่อ **ผู้อำนวยการสำนักกำกับการผลิตและจัดเก็บรายได้** พิจารณาแล้วเห็นว่าถูกต้อง ก็ให้รับจดทะเบียนเป็นผู้ใช้แร่ภายในประเทศ และให้มอบสำเนาคำขอที่จดทะเบียนแล้วแก่ผู้ขอเก็บไว้เป็นหลักฐาน ๑ ฉบับ

ข้อ ๕ เมื่อผู้ขอรื้อนคำขอคืนค่าภาคหลวงแร่ ให้ **เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่** ตรวจสอบหลักฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้องให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายโดยเคร่งครัด เมื่อถูกต้องแล้วให้รับคำขอและเรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามระเบียบ

การขอคืนค่าภาคหลวงแร่สำหรับแร่ที่ใช้ภายในประเทศเพื่ออุตสาหกรรมหรือเพื่อพลังงาน ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ถ้าใช้แร่ก่อนวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๒๘ ให้

ก. ใช้แบบคำขอ ๓๐

ข. ใช้หลักเกณฑ์การคืนค่าภาคหลวงและอัตราค่าภาคหลวงที่จะคืนตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๑๓) ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๔๖ (พ.ศ. ๒๕๓๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐

(๒) ในกรณีที่ชนแรมมาใช้ก่อนวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๒๘ แต่ใช้แร่จริงในหรือหลังวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๒๘ ให้

ก. ใช้แบบคำขอ ๓๐ ก.

ข. ใช้หลักเกณฑ์การคืนค่าภาคหลวงและอัตราค่าภาคหลวงที่จะคืนตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๖๐ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐

ค. ส่งบัญชีแสดงแร่คงเหลือเมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๒๘ และบัญชีแสดงการใช้แร่ประจำเดือน

(๓) ในกรณีที่น่าแรมมาใช้ในหรือหลังวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๒๘ ให้

ก. ใช้แบบคำขอ ๓๐ ก.

ข. ใช้หลักเกณฑ์การคืนค่าภาคหลวงและอัตราค่าภาคหลวงที่จะคืนตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๖๐ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐

ค. ส่งบัญชีแสดงการใช้แร่ประจำเดือนและแร่คงเหลือ

ข้อ ๖ ในกรณีผู้ที่ผู้ขอไม่อาจนำใบอนุญาตชนแร่หรือใบเสร็จรับเงินต้นฉบับมาแสดงเป็นหลักฐานได้ ก็ให้นำสำเนาใบอนุญาตชนแร่หรือสำเนาใบเสร็จรับเงินที่เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ที่ออกใบอนุญาตชนแร่หรือใบเสร็จรับเงินรับรองสำเนา มาแสดงเป็นหลักฐานก็ได้

การรับรองสำเนาดามวรรคแรก ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่หมายเหตุในสำเนาที่รับรองให้ผู้ขอว่า “ใช้เฉพาะการขอคืนค่าภาคหลวงแร่เท่านั้น” และให้หมายเหตุในสำเนาฉบับประจำสำนักงานว่า ได้มีการรับรองไปเพื่อขอคืนค่าภาคหลวงแร่เมื่อวัน เดือน ปีใดแล้ว และลงนามผู้รับรองกำกับไว้ด้วย

ข้อ ๗ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่บันทึกปากคำของผู้ขอว่าแร่ตามจำนวนที่ระบุในใบอนุญาตชนแร่หรือใบเสร็จรับเงินได้นำไปใช้หมดสิ้นแล้วหรือไม่

ในกรณีที่ปรากฏว่ายังใช้แร่ไม่หมด ห้ามมิให้รับคำขอไว้ดำเนินการ

ข้อ ๘ เมื่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่รับคำขอแล้ว ให้นำเจ้าหน้าที่ไปตรวจสอบการใช้แร่ ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมและจำนวนแร่คงเหลือทุกครั้งที่มีการขอคืนค่าภาคหลวงแร่

ข้อ ๙ เอกสารตาม (๔) ของแบบคำขอ ๓๐ ก. ให้ผู้ใช้แร่เพื่อพลังงานส่งบัญชีแสดงปริมาณสินค้าที่ผลิตได้จากการให้แร่เพื่อพลังงาน

ข้อ ๑๐ เมื่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ตรวจสอบถูกต้องแล้ว ให้ส่งคำขอ พร้อมทั้งหลักฐาน และแยกเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องไปกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เพื่อดำเนินการ ๑ ชุด และเก็บคูฉบับไว้ที่สำนักงานท้องที่ ๑ ชุด

ข้อ ๑๑ เมื่อสำนักกำกับการผลิตและจัดเก็บรายได้ได้รับเรื่องการขอคืนค่าภาคหลวงแร่ ให้ตรวจสอบเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ว่าครบถ้วนและถูกต้องตามกฎหมายและระเบียบหรือไม่ เสร็จแล้ว ให้ตรวจสอบการใช้แร่

ข้อ ๑๒ เมื่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ที่ขอรับคืนค่าภาคหลวงแร่ ได้รับแจ้งว่าให้จ่ายคืนค่าภาคหลวงแร่ได้แล้วให้ดำเนินการดังนี้

- (๑) ตรวจสอบหลักฐานต่าง ๆ ให้ถูกต้องครบถ้วนอย่าให้มีการจ่ายซ้ำซ้อน
- (๒) ให้หมายเหตุโดยประทับตรา (ตัวแดง) ลงในใบอนุญาตขนแร่หรือใบเสร็จรับเงินว่า ได้จ่ายเงินค่าภาคหลวงแร่แล้วเมื่อวันที่ เดือน ปีใดและลงชื่อผู้จ่ายเงินกำกับไว้ทุกครั้ง
- (๓) ให้ลงทะเบียนการจ่ายคืนค่าภาคหลวงแร่
- (๔) ให้รายงานกระทรวงการคลัง และกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ทราบทุกครั้งที่มีการจ่ายกัน

ข้อ ๑๓ บรรดาระเบียบหรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๑๔ ให้ผู้อำนวยการสำนักกำกับการผลิตและจัดเก็บรายได้ เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๘

5. ประกาศเรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจดทะเบียนเป็นผู้ใช้แร่ภายในประเทศ เพื่ออุตสาหกรรมหรือเพื่อพลังงาน

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖๐ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๘ อธิบดีประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจดทะเบียนเป็นผู้ใช้แร่ภายในประเทศเพื่ออุตสาหกรรมหรือเพื่อพลังงาน ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ผู้ใช้แร่ซึ่งได้นำไปใช้ภายในประเทศเพื่ออุตสาหกรรมอันมิใช่อุตสาหกรรมตามประเภทที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษาว่าไม่อาจขอคืนค่าภาคหลวงแร่ได้ หรือผู้ใช้แร่ซึ่งได้นำแร่ไปใช้ภายในประเทศเพื่อพลังงานที่ประสงค์จะขอคืนค่าภาคหลวงแร่ ให้ยื่นคำขอจดทะเบียนเป็นผู้ใช้แร่เพื่ออุตสาหกรรมหรือเพื่อพลังงานต่อผู้อำนวยการสำนักกำกับการผลิตและจัดเก็บรายได้ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ตามแบบ ทธ. ๒๕๐ ท้ายประกาศนี้

ข้อ ๒ ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนตามข้อ ๑ ต้อง

(๑) เป็นผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานตามพระราชบัญญัติโรงงาน

พ.ศ. ๒๕๓๕

(๒) เป็นผู้ประกอบการค้าโดยมีใบทะเบียนการค้า และ

(๓) ส่งเอกสารดังต่อไปนี้พร้อมกับการยื่นคำขอ

ก. สำเนาใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานตามพระราชบัญญัติโรงงาน

พ.ศ. ๒๕๓๕

ข. สำเนาใบทะเบียนการค้า

ค. สำเนาทะเบียนบ้านในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลให้ส่ง

๑. สำเนาหนังสือแสดงการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล

๒. สำเนาหนังสือรับรองของนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทแสดงรายชื่อ

กรรมการ และผู้มีอำนาจลงนามแทน

๓. สำเนาหนังสือบริคณห์สนธิและข้อบังคับของบริษัท

ง. หนังสือมอบอำนาจ (ถ้ามี)

จ. รายละเอียดแสดง

๑. แผนผังแสดงกรรมวิธีผลิตสินค้า หรือการใช้แร่เพื่อพลังงาน และ

๒. อัตราส่วนการใช้วัตถุดิบในการผลิตสินค้าแต่ละประเภทหรือการใช้แร่

เพื่อพลังงาน

ฉ. แผนที่แสดงที่ตั้งโรงงานและบริเวณใกล้เคียงโดยสังเขป

ข้อ ๓ ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนได้เปลี่ยนแปลง แก้ไข เพิ่มเติม รายละเอียดตามข้อ ๒(๓) จ. ๑. หรือ จ. ๒. อย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งสองอย่าง ต้องส่งรายละเอียดที่เปลี่ยนแปลง แก้ไขหรือเพิ่มเติมต่อผู้อำนวยการสำนักกำกับการผลิตและจัดเก็บรายได้ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ไปได้เปลี่ยนแปลง แก้ไข หรือเพิ่มเติมรายละเอียดนั้น ๆ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๘

สำนักกฎหมายและระเบียบ
นายสังจาวุธ นาคนิยม ตรวจ
นายสุรพล สุขช่วยชู เรียบเรียง

(ทช. ๒๕๐)

คำขอลงทะเบียนเป็นผู้ใช้แร่ภายในประเทศ

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....

อยู่ที่บ้าน/สำนักงาน เลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

โทรศัพท์.....ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการ โรงงานประเภท.....

ประกอบกิจการ.....(ชนิดสินค้าที่ผลิต) ชนิดแร่ที่นำไปใช้.....

(ระบุแร่ทุกชนิดที่ใช้)

ขอขึ้นคำขอลงทะเบียนต่อผู้อำนวยการ..... กรมอุตสาหกรรมพื้นฐาน

และการเหมืองแร่ เป็นผู้ใช้แร่ภายในประเทศ เพื่อ อุตสาหกรรม พลังงาน และได้ส่งสำเนาเอกสาร

ประกอบ จำนวน.....ฉบับ คือ

ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานตาม พ.ร.บ. โรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕

ใบอนุญาตทะเบียนการค้า กรมสรรพากร

สำเนาทะเบียนบ้าน (ในกรณีที่ เป็นบุคคลธรรมดา)

ในกรณีที่ เป็นนิติบุคคล

สำเนาหนังสือแสดงการจดทะเบียนนิติบุคคล

สำเนาหนังสือบริษัทสนธิ และข้อบังคับของบริษัท

สำเนาหนังสือรับรองของนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทแสดงรายชื่อกรรมการ

และผู้มีอำนาจลงนาม

สำเนาหนังสือมอบอำนาจตาม พ.ร.บ. แร่ (ในกรณีที่ ไม่ได้มาขอจดทะเบียนด้วยตนเอง)

รายละเอียดแสดงแผนผังและกรรมวิธีการผลิตสินค้าและอัตราส่วนการใช้วัตถุดิบ

ในการผลิตสินค้าแต่ละประเภท หรือการใช้แร่เพื่อพลังงาน

แผนที่แสดงที่ตั้งโรงงานและบริเวณใกล้เคียงโดยสังเขป

ได้จดทะเบียนเป็นผู้ใช้แร่ภายในประเทศ
เพื่อ.....
เลขที่.....
ลงวันที่.....
ลงชื่อ.....ผู้รับจดทะเบียน
(.....)

(ลงชื่อ.....ผู้ยื่นคำขอ
(.....))